

Arrest

nr. 322 180 van 21 februari 2025
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. KEULEN
Koningin Astridlaan 77
3500 HASSELT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 19 maart 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 februari 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 december 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 januari 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. DARESHOERI *loco* J. KEULEN en van attaché H. NUYTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Bestreden beslissing

"A. Feitenrelaas

Je verklaart de Afghaanse nationaliteit te hebben en afkomstig te zijn van het dorp Qalagho in het district Khogyani van de provincie Nangarhar. Je bent van Pashtoun afkomst en bent geboren op [...] 2006. Je mama, je broers en je zussen wonen op heden in Jalalabad. Je vader ben je in Iran kwijtgeraakt.

Nadat je vader zijn job als leerkracht in een meisjesschool verloor, besloot hij aan de slag te gaan bij de lokale politie. Na een opleiding doorlopen te hebben, ging hij begin 2021 aan de slag in het district Khogyani van de provincie Nangarhar. Toen de taliban de macht overnamen, vluchtte hij naar zijn neef in Jalalabad. Twee tot drie dagen later kwamen de taliban bij jullie thuis informeren naar je vader. Omdat hij niet thuis was, hebben ze jou meegenomen naar hun madrassa. Jij moest als pasmunt dienen om je vader bij de kraag te vatten. Twee tot drie dagen later kwam de malek van je dorp op vraag van je moeder en je maternale oom bemiddelen. Hij slaagde erin om je vrij te krijgen op voorwaarde dat hij zich garant zou stellen. Hierop kreeg

je vijftien tot twintig dagen de tijd om ervoor te zorgen dat je vader zich zou gaan aanbieden. Bij je vrijlating werd je naar je vader gebracht in Jalalabad. Hij consulteerde je maternale oom waarna besloten werd dat de situatie in Afghanistan te gevaarlijk was voor jou en je vader waarop jullie vijf dagen voor het verstrijken van de vooropgestelde deadline van de taliban vertrokken uit Afghanistan. In navolging van jullie vertrek trokken je moeder, je broers en je zussen in bij je maternale oom in Qalagho. De taliban kwamen niet meer informeren naar jou of je vader. De malek van je dorp maakte evenwel nog dreigementen over aan je familie daar hij garant had gestaan voor jou en nu zelf in het vizier van de taliban kwam te liggen.

Via Pakistan trok jij samen met je vader naar Iran. Na een verblijf van 5 maanden trok je naar Turkije. Hierbij raakte je je vader kwijt. Na vier tot vijf maanden in Turkije, slaagde je erin Griekenland te bereiken. Vervolgens trok je via Macedonië naar Servië om vervolgens via een reeks landen naar Duitsland te reizen. Ter plaatse moest je vingerafdrukken geven, hetgeen je ook deed. Je diende evenwel geen verzoek om internationale bescherming in omdat je in Servië had gehoord dat je in België een betere en snellere behandeling zou krijgen. Hierop trok je naar Frankrijk alvorens naar België te reizen. Op 15 september 2022 diende je te België een verzoek om internationale bescherming in.

In juni van 2023 verhuisde je mama, je broers en je zussen naar Jalalabad. Omstreeks november 2023 kwam je familie via een jongen te weten dat je vader naar Turkije was gereisd en daar werd opgepakt. Na 14 tot 16 maanden in de gevangenis gezeten te hebben, werd hij naar Iran gedeporteerd. Vervolgens werd hij terug naar Afghanistan gebracht alwaar hij door de taliban werd gearresteerd.

Ter staving van je verzoek om internationale bescherming vrees je gedood te worden door de taliban omdat jij na tussenkomst van je Malek bent gevlucht. Tevens vrees je dat de Malek je zal viseren omdat hij zich garant had gesteld voor jou. Tenslotte stel je nog dat het gegeven dat je in België op de foto staat met vrouwen tijdens activiteiten in je centrum je mogelijk problemen kan opleveren bij een terugkeer naar Afghanistan

Ter ondersteuning van je vrees leg je volgende documenten neer: je taskara, de taskara van je vader, de werkbadge van je vader, twee certificaten aangaande zijn werk bij de lokale politie, zijn bankkaart, enkele foto's aangaande zijn werk bij de lokale politie, zijn bankkaart, twee documenten en drie foto's aangaande zijn werk als leerkracht, foto's van jou en/of je familie in Afghanistan en enkele foto's aangaande je reis naar België en verblijf hier.

Na je eerste persoonlijk onderhoud stuurde je opmerkingen bij de notities van je persoonlijk onderhoud door. Na je tweede persoonlijk onderhoud maakte je het Instagramaccount van je vriend B. en drie filmpjes over.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd er jou een voogd toegewezen die jou bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat jij kunt voldoen aan jouw verplichtingen.

Ter staving van jouw verzoek om internationale bescherming vrees je bij een terugkeer naar Afghanistan gedood te worden door de taliban omdat jij na tussenkomst van je Malek bent gevlucht van de taliban (notities persoonlijk onderhoud CGVS, 24/08/2023, p. 13). Tevens vrees je dat de Malek je zal viseren omdat hij zich garant had gesteld voor jou (CGVS 1 p. 13, 14). Tenslotte stel je nog dat het gegeven dat je in België op de foto staat met vrouwen tijdens activiteiten in je centrum je mogelijks problemen kan opleveren bij een terugkeer naar Afghanistan (CGVS 1 p. 13). Na grondig onderzoek van jouw verklaringen, van de concrete en actuele situatie in jouw land van herkomst en van alle elementen uit jouw dossier, blijkt dat het

vluchtelingenstatuut of de subsidiaire beschermingsstatus zoals bedoeld in artikel 48/4 §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet je niet kan worden toegekend omdat de door jou ingeroepen vervolgingsfeiten niet geloofwaardig zijn.

In de eerste plaats moet erop gewezen worden dat er vraagtekens gezet moeten worden bij je beweerde identiteit. Hoewel je een taskara neerlegt die zou zijn uitgegeven op 25/4/1399 (Gregoriaanse kalender: 15/7/2020) moeten er immers ernstige twijfels bij de authenticiteit ervan gezet moeten worden. Zo blijkt de cijfercode, die op de taskara gestempeld moet worden, bij jouw taskara mee gekopieerd te zijn. Geconfronteerd met deze informatie stel je dat je het zo gekregen zou hebben (CGVS 1 p. 9), wat weinig ernstig is. Ook vertoont jouw taskara het embleem van Afghanistan dat tot 2004 in gebruik was. Voor 2004 werd er in het embleem immers verwezen naar het jaartal 1348, terwijl er in het embleem dat van 2004 tot 2021 in gebruik was 1298 bevat. Dat jouw taskara, uitgegeven in 2020, dit oude embleem bevat vormt een sterke aanwijzing van fraude. Zo ook je bewering dat je dit stuk ongeveer drie jaar voor je vertrek zou hebben aangevraagd omdat je het nodig had voor school (CGVS 1 p. 9). Gelet op je bewering in 1400 (2021/2022) vertrokken te zijn, zou dit stuk moeten dateren van 1397 (2018/2019), wat niet het geval is. Er kan nochtans verwacht worden dat je hiertoe eenduidige verklaringen zou afleggen. Niet in het minst daar je het document ook zelf neerlegde en er dan ook redelijkerwijze verwacht kan worden dat je goed op de hoogte bent van de inhoud, wat kennelijk niet het geval is. Bovenstaande vaststellingen aangaande de taskara die je neerlegt maakt dat er geen geloof kan worden gehecht aan de authenticiteit van het document. Niet in het minst daar uit de beschikbare informatie blijkt dat dit soort stukken in Afghanistan vlot te verkrijgen is via de illegale circuits (zie de **COI Focus Afghanistan: Corruptie en documentenfraude van 14 januari 2021** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_corruptie_en_documentenfraude_20210114_0.pdf). Voorgaande noopt ertoe te besluiten dat je geen duidelijk zicht geeft op je identiteit en noch op je familieband met O.M., van wie je stelt dat hij je vader is en van wie je stelt dat zijn tewerkstelling er toe geleid heeft dat je in het vizier van de taliban bent gekomen.

Naast de bevreemdende vaststellingen die voorafgaan moet er ook opgemerkt worden dat je uiterst beperkte kennis aangaande het werk van je vader bij de lokale politie het geloof in je verklaringen ernstig ondermijnt. Zo blijkt je kennis dienaangaande niet verder te strekken dan dat hij voor de lokale politie gewerkt zou hebben en gestationeerd werd in Khogyani (CGVS 1 p. 10, 11, 16, 17; notities persoonlijk onderhoud CGVS, 26/1/2024, p. 4, 5). Zulks is bevreemdend daar zijn werk evenwel de hoeksteen van je vermeende problemen in Afghanistan vormt. In dat licht kan er dan ook verwacht worden dat je hieromtrent menig verklaringen kan afleggen. Kennelijk blijf je niets te kunnen vertellen aangaande zijn collega's, zijn baas of zijn taken als agent (CGVS 1 p. 17; CGVS 2 p. 5). Zelfs over het verschil tussen de lokale en de nationale politie en over de taken van de lokale politie kan je niets kwijt (CGVS 2 p.5). Of je vader ooit bij een incident betrokken was kan je ook niet zeggen (CGVS 2, p.5).

Anekdoten of verhalen van het werk van je vader heb je evenmin (CGVS 2, p.5). Verder kan je geen overtuigende uitspraken doen over de standplaats van je vader. Zo zeg je eerst dat je vader werkte in een checkpoint bij het districtshuis of districtscentrum. Als je gevraagd wordt om die post nauwkeuriger te situeren stel je opeens dat hij geen vaste plaats had maar overal in je district werkte. Vrijwel direct corrigeer je opnieuw je verklaringen en beweer je dat je je vader in een checkpoint bij het districtscentrum zag maar dat je er geen idee van hebt waar hij nog werkte (CGVS 2, p.5). Dat je dermate vage en veranderlijke verklaringen over de werkplaats van je vader aflegt doet verder afbreuk aan het geloof in zijn tewerkstelling. Ook over zijn opleiding, de redenen waarom hij in Khogyani werd gestationeerd of de redenen waarom hij voor de lokale politie koos kan je niets vertellen (CGVS 1 p. 12; CGVS 2 p.5). Nochtans leg je documenten aangaande zijn opleiding neer waardoor toch verwacht kan worden dat je tenminste deze informatie zou kunnen weergeven. Over de bezoeken die je vader tijdens zijn tewerkstelling voor de lokale politie aan zijn gezin bracht leg je dan weer geen consistente verklaringen af. Zo vertel je enerzijds dat je vader één of twee keer per maand 's avonds naar huis terugkeerde en de volgende dag opnieuw naar zijn werk vertrok (CGVS 1 p.17; CGVS 2 p.5). Anderzijds breng je tijdens je tweede persoonlijk onderhoud de duur van deze bezoeken terug tot één à twee uur (CGVS 2 p.5). Bovenstaande vaststellingen leggen een markant gebrek aan kennis over het werk van je vader bloot. Dat jij je (enkel) bezig hield met naar school en de madrassa gaan en te spelen of dat hij niets vertelde over zijn werk (CGVS 1 p. 17; CGVS 2 p. 5), kan niet verklaren dat je helemaal niets kan vertellen over zijn werk. Er kan immers aangenomen worden dat jij gezien je leeftijd niet van alle details van zijn werk op de hoogte bent, maar gelet op de ernstige wijziging die dit in jullie huishouden teweegbracht, daar hij slechts een tot twee keer per maand naar huis kwam (CGVS 1 p. 17; CGVS 2 p. 5), de gevolgen van zijn werk op zijn familie en je verklaring dat je het eerste deel van je reis met je vader doorbracht en je nu nog steeds contact hebt met je familie kan er redelijkerwijze verwacht worden dat jij over voldoende kennis zou beschikken om het werk van je vader aannemelijk te maken (CGVS 1 p.5, 7; CGVS 2 p.2). Kennelijk blijkt dit niet het geval, hetgeen het geloof in je beweringen aangaande het werk van je vermeende vader ernstig afbreekt.

Los van je uiterst beperkte kennis dienen ook de documenten die je in dit kader neerlegt, belicht te worden. Hierbij dient er in de eerste plaats verwezen te worden naar de werkbadge die je neerlegt, dewelke vreemde vormafwijkingen vertoont. Zo valt het op dat er een deel aan de onderkant van het stuk (achteraan) is weggevalen, het stuk geen watermerk of hologram bevat, het overheidslogo gepixeld is en niet werd uitgelijnd. Ook de certificaten die je neerlegde wijken af van wat verwacht mag worden. Hierbij valt het op dat de logo's op de stukken uit proportie werden gehaald waardoor ze niet langer rond zijn. Van een officieel stuk mag er evenwel verwacht worden dat elementen omtrent de vorm correct worden weergegeven. De vaststelling dat dit niet het geval is, doet dan ook twifelen aan de authenticiteit van de documenten waarmee je wil aantonen dat je vermeende vader bij de lokale politie zou gewerkt hebben. Niet in het minst in het licht van bovengemelde informatie en het gegeven dat dit soort stukken mits knip-en plakwerk vlot na te maken is. Gelet op voorgaande dient er dan ook op gewezen te worden dat je met deze stukken je verklaringen niet kunnen ondersteunen.

Eenzelfde opmerking moet gemaakt worden over de foto's van je vermeende vader. In deze foto's poseert de persoon, die jij als je vader aanduidt, in verschillende gevechtshoudingen, in een smetteloos uniform, zonder andere personen en in één plaats die veel wegheeft van een ommuurde tuin. De omstandigheden waarin deze foto's genomen werden doen sterk vermoeden dat deze foto's in scène werden gezet. Bovendien valt het op dat de man geen insignes draagt (CGVS 1 p. 11) waardoor er geenszins enige associatie met de Afghaanse veiligheidsdienst kan worden opgemaakt en er dan ook niet uit besloten kan worden dat deze man, voor zover het uw vader zou betreffen, tewerkgesteld werd bij de Afghaanse lokale politie.

Wat betreft voorgenoemde tewerkstelling dient er ook nog op gewezen te worden dat de Afghaanse overheid op het moment dat jouw vermeende vader zijn opleiding tot lokale politieagent van 1/10/1399 tot 30/10/1399 (21 december 2020 – 19 januari 2021) volgde, reeds begonnen waren met de lokale politie te ontmantelen (zie de informatie toegevoegd aan het administratief dossier). In dit licht is het dan ook weinig waarschijnlijk dat zij op dat tijdstip nog bezig zouden zijn met het aantrekken van nieuwe rekruten voor diezelfde lokale politie (CGVS 2 p. 6). Zelf kan je voorgaande evenmin duiden (CGVS 2 p. 6). Voorgaande zet dan ook bijkomende vraagtekens bij je bewering dat je vader zich op nog geen jaar voor de machtsovername zou hebben aangesloten bij de lokale politie in Afghanistan.

Waar je er niet in slaagt aan te tonen dat je vermeende vader actief zou zijn geweest bij de lokale politie, kunnen ook je beweerde problemen die tot je vlucht geleid zouden hebben niet overtuigen. In dit licht moet er onderstreept worden dat de houding die je de taliban en je vader toeschrijft, alle geloof in je verklaringen ondermijnt. Het is immers uiterst opmerkelijk dat de taliban de moeite zouden nemen om je drie dagen na de machtsovername te komen ophalen als pasmunt voor jouw vader, om je vervolgens na twee of drie dagen te laten gaan (CGVS 1 p. 13). Los van het gegeven dat ze hiermee wel heel veel energie steken in iemand die nog maar net begonnen zou zijn bij de lokale politie, kan er niet ingezien worden dat zij jou laten beschikken. Hiermee liepen ze immers het risico dat jij zou onderduiken of zou wegvlugten waardoor zij met lege handen zouden achterblijven. Indien zij daadwerkelijk gebrand waren om jouw vader in te rekenen, kan zulks niet begrepen worden. Dat jullie malek zich garant zou gesteld hebben (CGVS 1 p. 13), kan voorgaande geenszins verklaren. Je stelt immers zelf dat zij je vertelden dat ze je vader wilden in ruil voor jou en indien ze jou lieten gaan, je vader zich niet zou overgeven (CGVS 1 p. 14). Binnen dat kader kan er dan ook niet begrepen worden dat een tussenkomst van jouw malek, van een dorp waar men een hekel heeft aan de taliban (CGVS 1 p. 7), een zodanige impact op hen zou hebben, dat men jou zou laten beschikken en vijftien tot twintig dagen respijt zou geven om je vader tot bij hen te brengen (CGVS 1 p. 13). Zulks valt geenszins te rijmen met het wraakzuchtige en genadeloze karakter dat jij de taliban toeschrijft (CGVS 1 p. 7). Er kan veeleer verwacht worden dat zij eerst je vader zouden willen inrekenen alvorens je te laten beschikken. Dat ze niet konden weten dat jullie zouden vluchten en dachten dat je vader zich zou komen aanbieden (CGVS 1 p. 15), is weinig ernstig. Er kan redelijkerwijze verwacht worden dat de taliban zulke zaken in overweging zouden nemen. Niet in het minst wanneer jij als pasmunt moet dienen. In dit licht kan er evenmin begrepen worden dat zij, nadat jij gevlucht was niet meer langskwamen bij jouw familie (CGVS 1 p. 14, 15). Je had immers hun vooropgestelde deadline niet nageleefd. Dit getuigt geenszins van een grote interesseboog in jouw persoon of jouw familie. Jouw verklaring dat zij niets te zoeken hadden bij jouw familie, alwaar kinderen en vrouwen verblijven (CGVS 1 p. 15) gaat niet op. Gelet op het karakter dat je hen toeschrijft en de vermeende interesse in je vader, kan er enige actie van hun kant verwacht worden. Niet in het minst daar je hun vertrouwen geschaad had, zij je vader nog steeds niet te pakken hadden en de taliban niet konden weten dat jullie het land hadden verlaten (CGVS 1, p.15). Zelfs je oom werd niet aangesproken (CGVS 1 p. 15). Dat ze je vader en niet je oom zochten (CGVS 1 p. 15), kan voorgaande niet verklaren. Gezien bovenstaande verklaringen valt de houding van de taliban dan ook geenszins in overeenstemming te brengen met je bewering dat de taliban jou en bij uitbreiding je familie zouden viseren.

Ook de houding die je je familie toeschrijft dient belicht te worden. Zo kan er niet begrepen worden dat zij ondanks de dreiging van de taliban, de garantie van jullie malek en het vertrek van jou en je vader, alsnog in je dorp zouden blijven wonen (CGVS 1 p. 4, 5, 15). Verwacht kan worden dat zij zich zo snel mogelijk uit de voeten zouden willen maken. Niet in het minst wanneer ook de malek druk zou zetten op je familie (CGVS 1 p. 5). Dat zij echter zonder meer tot de zomer van 2023, bijna twee jaar na je vertrek, in je ouderlijk huis bleven wonen is dan ook zeer verwonderlijk gezien de door jou aangehaalde problemen. Niet in het minst daar er kennelijk mogelijkheden waren om bij familie in te trekken en je zelf stelt dat zij zich onveilig en bedreigd voelen (CGVS 1 p. 5, 6, 15). Dat ze desondanks nog in je dorp verbleven, doet het geloof in je verklaringen eens te meer afbrokkelen.

Verder moet er nog op gewezen worden dat er niet kan ingezien worden dat je malek zonder meer garant zou staan voor jouw persoon. Gelet op het gegeven dat je vader reeds gevlucht was kan er van hem immers enig voorbehoud verwacht worden wanneer hij uw zaak zou komen bepleiten bij de taliban. Niet in het minst in het licht van de recente machtsvername (CGVS 1 p. 5, 13, 15). Door zonder meer zijn neus uit te steken voor u, verbond hij zijn eigen lot aan uw acties. Zulke roekeloze actie kan geenszins gerijmd worden met de houding van een dorpsoudste. Dat hij zich niet kon voorstellen dat u zou vluchten (CGVS 1 p. 15), is weinig ernstig. Niet in het minst gelet op de eerdere vlucht van jouw vader. Dat men niet geweten zou hebben dat je vader was gevlucht (CGVS 1 p. 15), is evenmin ernstig te noemen. Door u bij hen vast te zetten, gingen de taliban er immers van uit dat men een pasmunt nodig had om uw vader naar buiten te laten treden. Binnen die context is een garantie van jouw malek dan ook weinig overtuigend daar hij hiermee zichzelf en zijn familie mee trok in jullie problemen. Gelet op het genadeloze karakter dat je de taliban toeschrijft (CGVS 1 p. 7), kan er evenwel verwacht worden dat zelfs als hij uw zaak kwam bepleiten, hij zou opteren voor alternatieve opties om een ruil te bewerkstelligen. De situatieschets die jij naar boven schuift, kan dan ook niet gevolgd worden.

Uit geheel dat voorafgaat, moet besloten worden dat waar jij er niet in geslaagd bent de tewerkstelling van jouw vermeende vader, noch de problemen die hieruit zouden voortvloeien aannemelijk te maken.

Voorts wierp je in uw persoonlijk onderhoud nog op dat uw vader leerkracht in een meisjesschool en hij deze tewerkstelling na bedreigingen stopzette (CGVS 1 p. 10; CGVS 2 p.3,4). Hoewel er in eerste instantie op gewezen moet worden dat je doorheen je verklaringen bij de Belgische asielinstanties op geen enkel moment deze vermeende tewerkstelling koppelt aan je vlucht uit Afghanistan dan wel aan een vrees bij een terugkeer naar je land, kan er eveneens benadrukt worden dat het CGVS eveneens van oordeel is dat er uit deze vroegere tewerkstelling van jouw vader geen actuele internationale beschermingsnood voor jou afgeleid kan worden. Je geeft immers aan dat je vader heel lang geleden, tot ongeveer 1391 (21 maart 2012 – 20 maart 2013) als leerkracht werkte. Hij net zoals al zijn collega's in Khogyani aangemaand werd zijn werk stop te zetten en hij gehoor gaf aan deze oproep van de taliban (CGVS 2, p.3,4). Vervolgens woonde en werkte hij nog ongeveer zeven à negen jaar in jullie dorp en regio, zonder dat hij omwille van zijn vroegere tewerkstelling problemen kende, zo kan er uit jouw verklaringen afgeleid worden (CGVS 2, p.3,4). Ten overvloede kan er nog gewezen worden op de beschikbare informatie dat uit de beschikbare informatie (het EUAA-rapport **Afghanistan. Targeting of Individuals** van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA COI

Query **Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf, de **EUAA Country Guidance Afghanistan** van januari 2023 <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-january-2023> en de **EUAA Afghanistan – Country Focus** van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf) niet blijkt dat er in het algemeen sprake is van een situatie waarin personen die werkten als onderwijzer of in een onderwijsinstelling te maken krijgen met vervolging. Eventuele vervolging van personen met dit profiel hangt af van specifieke elementen, zoals onder andere gender, (gepercipieerde) links met bepaalde partijen in het conflict en de mate waarin de persoon of de instelling zich schikt naar de talibanverordeningen. Zoals hierboven reeds aangehaald, vermeld jij geen dergelijke elementen. Rekening houdend met de aanwezige informatie, die geen situatie schetst waarin personen met het profiel van uw vader) in het algemeen vervolgd worden, kan er niet aangenomen worden dat je vader omwille van zijn vroegere tewerkstelling als leerkracht vervolgd zou worden, laat staan dat jij hierdoor vervolging of ernstige schade zou riskeren bij terugkeer naar je land. De twee brieven in verband met de aanstelling van je vader in de school en de foto's bevestigen enkel zijn vroegere tewerkstelling zonder dat er een beschermingsnood uit afgeleid kan worden.

Tenslotte dient je bevreemdende houding na aankomst in Europa nog belicht worden. Hiertoe moet er onderstreept worden dat er van een verzoeker om internationale bescherming verwacht kan worden dat hij na

aankomst in een veilig derde land zich zo snel mogelijk tot de bevoegde autoriteiten richt met het oog op het verkrijgen van internationale bescherming. Jouw houding staat echter danig in contrast met voorgaande. Het valt immers op dat hoewel je reeds sinds juli van 2022 in Europa aankwam (verklaringen DVZ, vraag 34), je pas op 15 september 2022 een verzoek om internationale bescherming indiende. Zelfs toen je in Duitsland vingerafdrukken gaf (CGVS 1 p. 8), koos je er doelbewust voor om geen verzoek om internationale bescherming in te dienen waarop je naar Frankrijk trok (CGVS 1 p. 8). Ook daar diende je geen verzoek om internationale bescherming in (CGVS 1 p. 8). Dat je gehoord had dat het in België beter is en de procedure sneller doorlopen kon worden, kan je afwachtende houding allerm minst verklaren. Er kan immers verwacht worden dat zulke elementen voor jou ondergeschikt zouden zijn aan het gegeven beschermd te worden. De vaststelling dat jij je verzoek kennelijk koppelde aan wat volgens je contacten de meest gunstige procedure zou zijn (CGVS 1 p. 8), brokkelt het geloof in je nood aan internationale bescherming eens te meer af.

De documenten die je neerlegde konden het geloof in je verklaringen niet herstellen. Je taskara, de werkdocumenten, certificaten en werkfoto's van de persoon die je als je vader aanduidt alsook de handgeschreven stukken aangaande zijn werk als leerkracht, werden reeds bovenaan besproken. De foto's van je familie kunnen evenmin je vermeende problemen staven. Naast het gegeven dat dit soort stukken vlot uit context getrokken kunnen worden, er niet kan opgemaakt worden wanneer en op welke locatie deze gemaakt werden, kan hieruit evenmin blijken dat jij bij een terugkeer naar Afghanistan gevisieerd zou worden door de taliban.

De taskara van je vader heeft louter betrekking op zijn identiteit, nationaliteit en herkomst. Hieruit kan geen tewerkstelling bij de Afghaanse lokale politie afgeleid worden. Evenmin kan hieruit blijken dat jij omwille hiervan in het vizier van de taliban kwam te liggen. Zijn bankkaart toont louter aan dat hij beschikte over een bankrekening bij de Azizi bank. Ook dit stuk mist bewijskracht.

De foto's aangaande je reis naar België hebben louter betrekking op de wijze waarop je naar hier kwam maar kunnen voor het overige je verklaringen niet staven. De foto's aangaande je leven in België worden onderaan verder besproken. Met de opmerkingen die je maakte bij de notities van je eerste persoonlijk onderhoud werd rekening gehouden bij de beoordeling van je beschermingsnood en de opmaak van deze beslissing.

Uit het geheel dat voorafgaat moet besloten worden dat je er niet in geslaagd bent aannemelijk te maken dat jij in Afghanistan door de taliban gevisieerd zou worden ten gevolge van de tewerkstelling van je vader bij de lokale politie. Bijgevolg kan je op basis van de door jouw aangehaalde asielmotieven noch de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig **artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet** wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de **EUAA Country Guidance: Afghanistan** van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden: enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar

anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **EASO Afghanistan Security Situation Update** van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, **EASO**

Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de **COI**

Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, **EUAA Afghanistan**

Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de **EUAA**

COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, a n d humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf

en de **EUAA Afghanistan – Country Focus** van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is in vergelijking met de periode voordien, die gekenmerkt werd door een gewapende strijd tussen de toenmalige overheid en de Taliban. Het einde van deze strijd ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Sinds de machtsovername van de Taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvond, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Dit lagere niveau van willekeurig geweld zette zich door in 2022, en een verdere daling van het aantal veiligheidsincidenten zette zich door in 2023.

In de eerste 21 maanden na de machtsovername (15 augustus 2021 tot 30 mei 2023) registreerde UNAMA <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan> in totaal 3.774 burgerslachtoffers (waarvan 1.095 dodelijke). Hiervan viel meer dan een derde (1.218) te betreuren bij IEDaanvallen op (vnl. sjiiitische) gebedshuizen en 345 bij andere aanslagen op de Hazara-gemeenschap. IED's maakten in deze periode in totaal 2.814 slachtoffers, waarvan 701 dodelijke. 'Explosive remnants of war' waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van 'targeted killings'. In de meest recente periode, van 1 juli 2022 tot 30 september 2023, registreerde UCDP in totaal 619 burgerslachtoffers (bij 302 incidenten waarin minstens één burger het leven liet). Bijna een kwart van deze slachtoffers viel bij vier grote aanslagen in de periode augustus-november 2022, die gericht waren tegen gebedshuizen en de sjiiitische gemeenschap.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de Taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de Taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de Taliban en tegen sjiiitische burgers. Zowel de activiteiten van anti-Taliban verzetsgroepen en aanslagen door ISKP als de impact van hun acties op de burgerbevolking kenden in de loop van 2023 een sterke terugval na operaties van de Taliban tegen deze groeperingen.

ISKP heeft in Afghanistan geen controle over grondgebied en gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de Taliban dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de Taliban, zoals zelfmoordaanslagen, berm bommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd kort na de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van aanslagen die voornamelijk plaatsvonden in Kabul en gericht waren tegen de sjiiitische gemeenschap aldaar. In de loop van

2023 daalde het aantal aanslagen van ISKP tegen sjiiten en leek ISKP zich eerder te concentreren op aanslagen tegen de Taliban. Het aantal aan ISKP toegeschreven aanvallen daalde significant na operaties van de Taliban tegen deze groepering in de loop van 2023.

ACLED en UCDP registreerden in de periode van 1 juli 2022 tot 30 september 2023 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Takhar en Panjshir. De provincie Kabul telde in deze periode het hoogste aantal burgerslachtoffers, gevolgd door Takhar, Panjshir, Badakshan en Baghlan. Ongeveer 40% van het aantal burgerslachtoffers viel in deze laatste provincies en dit hoofdzakelijk in de periode tussen juli en oktober 2022.

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de Taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden (-96%) en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. UNOCHA rapporteerde in de periode van 1 juli 2022 tot 22 augustus 2023 in totaal 2.205 (315 families) nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, allen afkomstig uit Panjshir. Ontheemding ten gevolge de economische situatie en natuurrampen kende een sterke stijging.

De machtsovername door de Taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflictgerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst.

Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van dien aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Jij laat na het bewijs te leveren dat je specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met jouw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat je een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig **artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet** wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel “in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn”, een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn. Na de machtsvername daalde het gemiddelde inkomen met een derde en had Afghanistan af te rekenen met een hoge inflatie. Hoewel de Wereldbank spreekt van een significante stijging van de arbeidsmarktparticipatie in 2022 en 2023, situeert de meerderheid van de jobs zich in de informele sector en bedraagt de werkloosheidsgraad 18% voor mannen en 44% voor vrouwen. UNOCHA geeft aan dat twee derde van de bevolking in 2023 humanitaire hulp nodig heeft. WFP geeft aan dat bij bijna 90% van de bevolking sprake is van onvoldoende voedselconsumptie en volgens de IPC-kwalificatie kent minstens 40% van de bevolking een hoog niveau van acute voedselonzeekerheid.

*Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 **kan uitgaan van of veroorzaakt worden door:** “a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren”. Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat “In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat **dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden** en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat **gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen***

individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.” (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat **een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.**

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat **specifiek en individueel** van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij **op intentionele en gerichte wijze** zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet **opzettelijk** werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de **EUAA Country Guidance** van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, **tenzij** er sprake is van het **opzettelijk gedrag van een actor**.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, **EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City** van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Shari.pdf de **EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) en de **EUAA Afghanistan – Country Focus** van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de Taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de Taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socioeconomische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de Taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de Taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het

stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de Taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie in 2021 en 2022 en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Volgens de Wereldbank kromp de Afghaanse economie in 2022 met 6% in vergelijking met 2021. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en overstromingen en aardbevingen een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hulpverlening kende na de machtsovername moeilijkheden, o.m. als gevolg van gestegen kosten, moeilijkheden bij geldtransfers naar Afghanistan, het feit dat bepaalde Talibanministers op de sanctielijst van de VN stonden en het verbod voor vrouwen om voor ngo's of de VN te werken. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat de Taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de Taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de Taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de Taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (**EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Afghanistan: Targeting of individuals** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, **EUAA Country Guidance Afghanistan** van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>), **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, **EUAA Afghanistan – Country Focus** van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, en de **COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban** van 14 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_migratiebewegingen_van_afghanen_sinds_de_machtsovername_door_de_taliban_20231214.pdf, kan verder **niet** worden afgeleid dat het **loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen**.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat emigratie wordt omschreven als een belangrijke component van de Afghaanse geschiedenis en een fenomeen dat ingebakken zit in de Afghaanse maatschappij en cultuur. Miljoenen Afghanen hebben het land de voorbije decennia om diverse redenen verlaten. Ook na de machtsovername van de Taliban in augustus 2021 blijft het verlangen om te emigreren groot, voornamelijk bij hoger opgeleide Afghanen en bij Afghanen jonger dan 30 jaar.

De de facto autoriteiten zijn er zich van bewust dat ze de talenten, vaardigheden en ervaring van hun bevolking nodig hebben, en verkondigen in hun officiële communicatie sinds de machtsovername een duidelijke boodschap waarin ze de Afghaanse bevolking vragen het land niet te verlaten en de reeds uitgeweken Afghanen aansporen terug te keren om het nieuwe bestel te ondersteunen. Tal van berichten volgen in de loop van 2022 en 2023 waarbij de Taliban politieke leiders en ambtenaren van de voormalige regering, maar ook investeerders, zakenlui en academici die het land hebben verlaten, oproepen om terug te keren naar Afghanistan. Begin oktober 2023 zou het aantal hooggeplaatste figuren dat terugkeerde naar Afghanistan volgens de 'Commissie voor terugkeer en communicatie met voormalige Afghaanse ambtenaren en politieke figuren' opgelopen zijn tot bijna 700 personen.

Verder blijkt uit de landeninformatie dat de luchthavens van Kaboel, Kandahar, Herat en Mazar-e Sharif opnieuw functioneren. Op de luchthaven van Kaboel zijn er dagelijks zowel binnenlandse als internationale vluchten die aankomen en vertrekken. Alleen al vanuit Dubai Airport vertrekken er maandelijks ruwweg 200 vluchten naar Kaboel. De passagiers op deze vluchten worden omschreven als een gemengde groep van Afghaanse gezinnen die op familiebezoek gaan, zakenlui, hulpverleners en gedeporteerden. Er zijn heden geen rechtstreekse vluchten naar Afghanistan mogelijk vanuit België, of bij uitbreiding vanuit de EU. Wel is het mogelijk om dagelijks via tussenstops (in Istanboel, Abu Dhabi, Dubai, Teheran, ...) vanuit West-Europa naar de internationale luchthaven van Kaboel te vliegen.

Volgens bronnen heeft er in 2022 en tijdens de eerste maanden van 2023 over het algemeen geen gedwongen terugkeer plaatsgevonden vanuit Europa naar Afghanistan. Sinds Turkije in januari 2022 commerciële vluchten naar Kaboel heeft hervat, verschijnen wel doorlopend berichten over deportaties van Afghaanse migranten. Doorheen 2022 zou het om bijna 70.000 personen gaan, in 2023 gaat het opnieuw om duizenden mensen. Ook vanuit de buurlanden Iran en Pakistan worden Afghaanse migranten gerepatriëerd. In 2022 en tijdens de eerste helft van 2023 gaat het over meer dan 600.000 Afghanen die worden teruggestuurd uit Iran. In het najaar van 2023 kwam ook een massale migratiegolf vanuit Pakistan op gang. Midden november 2023 zouden reeds meer dan 300.000 Afghanen Pakistan verlaten hebben nadat de Pakistaanse autoriteiten begin oktober hun nieuw deportatiebeleid bekend hadden gemaakt.

Het is onbekend hoeveel Afghanen er sinds augustus 2021 vanuit westerse landen vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan, aangezien dergelijke terugkeer via een derde land verloopt. Verschillende bronnen bevestigen evenwel dat er sinds de machtsovername door de Taliban naast definitieve terugkeer ook sprake is van tijdelijke terugkeer van Afghanen naar hun thuisland. Hierbij worden familiebezoek, zakenbelangen en het beheer van eigendommen aangehaald als mogelijke redenen voor een tijdelijke terugkeer.

De immigratieprocedure op de luchthaven van Kaboel verloopt grotendeels zoals voordien. De controle van passagiers wordt nog steeds uitgevoerd door voormalig immigratie- en luchthavenpersoneel (waaronder ook vrouwelijk personeel), dat naar verluidt geleidelijk aan vervangen wordt door Talibanpersoneel in uniform. Anno 2023 zijn de Taliban en hun General Directorate of Intelligence (GDI) aanwezig op de luchthaven in Kaboel. De Taliban zou beschikken over passagierslijsten en zou dus kunnen achterhalen wie het land binnenkomt. De GDI zou in het bijzonder aandacht hebben voor buitenlanders, spionnen en mensen met mogelijke connecties met Islamic State Khorasan Province (ISKP). Op de luchthavens zouden ook lijsten voorhanden zijn met namen van personeelsleden van de voormalige ANSF die gezocht worden. De Taliban zou actief gebruik maken van biometrische gegevens om deze mensen te herkennen en op te sporen. Een van de geconsulteerde bronnen geeft aan dat het niet kan uitgesloten worden dat mensen die uit een westers land komen meer vragen moeten beantwoorden bij binnenkomst, vooral wanneer zij westerse kleding dragen. De Taliban worden evenwel niet in staat geacht om van iedereen te weten of te achterhalen van waar en waarom iemand is teruggekeerd.

Evenmin worden de Taliban geacht over de nodige capaciteit, mankracht en middelen te beschikken om iedereen die zich op het Afghaanse grondgebied bevindt te controleren en eventuele tegenstanders systematisch op te sporen. De Taliban hebben wel controleposten opgericht om vermoedelijke tegenstanders en voormalige medewerkers van de ANSF op te sporen. Daarnaast wordt op deze manier tevens toezicht gehouden op de handhaving van de Taliban codes, waaronder het verbod voor vrouwen om zich in het openbaar te verplaatsen zonder begeleiding van een mahram. Deze controleposten staan vooral in de provinciale hoofdsteden, districtscentra en stedelijke centra zoals Kaboel opgesteld. Elders in het land zouden er nauwelijks controleposten zijn. Tijdens deze controles worden standaardvragen gesteld aangaande de herkomst en bestemming van personen. Hoewel er meldingen zijn van controles waarbij telefoons worden doorzocht, zou dit niet systematisch gebeuren, maar eerder afhangen van de locatie en het profiel van de gecontroleerde persoon. Hierbij wordt onder meer verwezen naar de controle van VN-personeel, militaire voertuigen, personen die verdacht worden van banden met ISKP, Panjshiri's. De controleposten zijn vooral bedoeld om te speuren naar personen met een specifiek profiel. Er blijkt uit de beschikbare algemene informatie aldus niet dat elke Afghaan die langs een controlepost komt problemen zal ondervinden.

Hoewel de infrastructuur van de de facto Talibanregering als zwak wordt bestempeld, en de Taliban niet in staat worden geacht om alle terugkeerders op te sporen en te controleren, zullen in de praktijk, op dorpsniveau, de plaatselijke leiders wel op de hoogte zijn van wie is teruggekeerd.

Meerdere bronnen geven aan dat er weinig concrete informatie is over de huidige situatie van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, zowel vanuit het Westen als vanuit naburige landen. De beschikbare informatie hierover wordt omschreven als gering, beperkt en vaak eerder anekdotisch. Niettegenstaande er geen

systematische opvolging gebeurt van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, dient erop gewezen te worden dat verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land opvolgen en rapporteren over gebeurtenissen en incidenten. Indien er ernstige problemen zouden zijn met de manier waarop de Taliban personen behandelen die terugkeren uit het Westen zou dit gemeld zijn door de talrijke instellingen, organisaties en instanties die de situatie in het land opvolgen. Dit is geenszins het geval. Verschillende bronnen geven aan geen weet te hebben van systematische acties vanwege de de facto autoriteiten ten aanzien van Afghanen die terugkeren, louter omdat ze zijn teruggekeerd uit een westers land.

Personen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan kunnen evenwel door de Taliban of de Afghaanse gemeenschap met argwaan worden bekeken en kunnen geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting, o.a. omwille van **de perceptie verwesterd te zijn**. Stigmatisering of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. Personen kunnen worden gezien als 'verwesterd', onder meer omwille van hun gedrag, uiterlijk of geuite meningen die als niet-Afghaan en/of niet-islamitisch beschouwd worden. Echter, niet elke Afghaan die terugkeert loopt hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd. Evenmin kan gesteld worden dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om te besluiten dat u gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de Westerse waarden, of als iemand die de sociale normen niet respecteert en om die reden zal vervolgd worden. De Afghaanse maatschappij wordt immers omschreven als zeer divers en complex, waardoor er bijgevolg steeds (lokale) variatie in interpretatie en houdingen mogelijk is, ook wat betreft de wijze waarop mensen die terugkeren naar Afghanistan worden gepercipieerd en behandeld. Mogelijke reacties ten aanzien van terugkeerders vanwege de Taliban of vanwege de Afghaanse gemeenschap zullen dus steeds afhankelijk zijn van verschillende factoren, zoals het individuele profiel van de terugkeerder, het netwerk in Afghanistan en de plaats, context en familiale situatie in Afghanistan waarnaar deze persoon terugkeert. Niet elke Afghaan die terugkeert vanuit het Westen loopt derhalve hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd.

Evenmin kan voor elke Afghaan die onder het profiel van toegeschreven verwestering valt een gegronde vrees voor vervolging worden aangenomen. Bij de beoordeling van de vraag of er sprake kan zijn van een toegeschreven verwestering die aanleiding kan geven tot een gegronde vrees voor vervolging is derhalve steeds een individueel onderzoek vereist, waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

Of een Afghaan wordt beschouwd als verwesterd is afhankelijk van individuele elementen. Deze elementen dienen door de verzoekende partij te worden aangereikt. In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie.

Jij laat echter na in concreto aan te tonen dat je verwesterd zou zijn. Waar je verwijst naar je verblijf in België en de waarden van het land waar je aan gewend zou zijn geraakt (CGVS 2 p. 2, 3, 8) moet worden vastgesteld dat hieruit geen vrees voor vervolging of risico op ernstige schade in jouw hoofdte kan worden afgeleid. Als je gevraagd wordt wat er je bedoelt met het gewend raken aan de Belgische waarden stel je dat je in België in tegenstelling tot in Afghanistan de vrijheid hebt om je kleding en gezichtsbedekking naar believen vorm te geven en om naar muziek te luisteren (CGVS 2 p.8). Er moet echter op gewezen worden dat de in Afghanistan aanwezige beperkingen, zoals bijvoorbeeld kleding en sociale omgang (CGVS 2 p. 8), gebaseerd zijn op de heersende culturele normen en waarden en algemene in Afghanistan geldende regels betreffen. Jij toont evenwel op geen enkele manier aan dat voornoemde sociale omgang, deel uitmaakt van of dermate fundamenteel is voor jouw identiteit of morele integriteit (CGVS 2 p. 8) dat er van jou niet mag verwacht worden dat je dit opgeeft indien jij hierdoor concrete en geloofwaardige problemen met derden zou riskeren. Evenmin heb jij aannemelijk gemaakt dat deze levensstijl een uiting is van uw politieke of religieuze overtuiging (CGVS 2 p. 8). Jij bent er niet in geslaagd aan te tonen dat je dermate verwesterd zou zijn dat jij je niet meer zou willen of kunnen schikken naar de in Afghanistan vigerende wetten, regels en gebruiken, en dat u bij een terugkeer naar Afghanistan aldaar niet zou kunnen aarden en je leven er niet zou kunnen opnemen en uitbouwen.

Daarnaast meen je dat je bij terugkeer naar Afghanistan als verwesterd gepercipieerd gaat worden omdat jij op enkele foto's te zien bent met jouw sociaal assistente en meisjes tijdens de activiteiten van jouw opvangcentrum, dewelke ook te zien zouden zijn op sociale media (CGVS 1 p. 13, 16; CGVS 2 p. 2, 3). Je legt enkele van dergelijke foto's ook neer in het kader van uw verzoek om internationale bescherming (CGVS 2 p. 2, 3).

Dat deze stukken gepubliceerd zouden zijn op sociale media, zoals je beweert (CGVS 2 p. 2, 3), toon je echter niet aan. Je werd expliciet gevraagd om de publicatie van deze foto's aan te tonen (CGVS 2 p. 3). Je maakte echter slechts drie filmpjes en het Instagramaccount van je vriend B. over. Geen van deze drie filmpjes kunnen echter tonen jouw omgang met meisjes of vrouwen aan, noch kunnen dergelijke filmpjes of foto's op het account van je vriend teruggevonden worden. Bovendien wordt je identiteit nergens in deze filmpjes vermeld, waardoor er niet vanuit gegaan kan worden dat jij op basis van deze filmpjes geïdentificeerd kan worden. Hoe dan ook, staaf je nergens je these dat de taliban deze filmpjes of foto's – indien ze daadwerkelijk op het internet zouden bestaan – zouden (kunnen) traceren en er gevolg aan zouden geven.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat jij tot vijftienjarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven, waaruit kan worden afgeleid dat jij in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Bovendien blijkt je acht jaar lang naar school geweest te zijn (CGVS 1 p.6). Ook ging je twee tot drie jaar lang naar de madrassa (CGVS 1 p. 6). Voorts blijkt uit je verklaringen dat je opgroeide in een rurale regio alwaar de taliban aanwezig waren (CGVS 1 p. 7), waardoor er aangenomen kan worden dat je goed vertrouwd bent met hun verwachtingen. Voorts blijkt je tot heden goede contacten te onderhouden met je familie en enkele vrienden in Afghanistan (CGVS 1 p. 5, 6). Voorts blijkt je je ook in België te omringen met uitsluitend Afghaanse vrienden (CGVS 1 p. 13). Nergens uit jouw verklaringen kan blijken dat jij dermate vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen dat jij je deze niet meer eigen zou kunnen maken bij een terugkeer naar het land.

Daar waar kan worden aangenomen dat u tijdens uw verblijf in België kennis heeft gemaakt met bepaalde westerse waarden en normen, toont u evenwel nergens concreet aan dat u deze waarden en normen ook daadwerkelijk geïnternaliseerd heeft, in die mate dat zij fundamenteel deel zijn gaan uitmaken van uw identiteit en morele integriteit en dat van u niet meer zou kunnen worden verwacht dat u er afstand van neemt teneinde zich aan te passen aan het in Afghanistan vigerende normen- en waardenpatroon, zoals vormgegeven door de Taliban en de conservatieve geledingen van de Afghaanse samenleving. Evenmin toont u in concreto aan dat u gedurende uw verblijf in België kenmerken of gedragingen heeft ontwikkeld die u moeilijk of nagenoeg onmogelijk zal kunnen veranderen of verbergen en waardoor u bij een terugkeer naar Afghanistan zal bestempeld worden als zijnde besmet door het Westen of anderszins de negatieve aandacht zou trekken van de Afghaanse gemeenschap in het algemeen of de Taliban in het bijzonder.

Bovendien dient het CGVS er op te wijzen dat de foto's en video's op jouw sociale media accounts (Zie NMU2024-011) kenmerken vertonen die eigen zijn aan de subcultuur van Afghaanse bendes. Zo poseert je samen met andere Afghanen in traditionele kledij of in kledij met legerprint, draag je vaak een pakol en/of een vissersjasje, maakt u handgebaren zoals het opsteken van de wijsvinger of het maken van een vuist en gebruikt u emoji's die binnen deze subcultuur gangbaar zijn. De personen waarmee u interageert op TikTok, alsook personen uit uw breder onlinenetwerk vertonen veelal dezelfde kenmerken. Met enkele van deze personen blijkt u ook regelmatig in het echte leven contact te hebben (zie NMU2024-011).

*Uit informatie waarover het CGVS beschikt (zie de **COI Focus België- Afghaanse bendes en sociale media** van 11 september 2023), blijkt dat er in België diverse Afghaanse criminele bendes actief zijn, dewelke betrokken zijn bij mensensmokkel, drugshandel en seksueel misbruik. Deze bendes gebruiken verschillende socialemediakanalen om het bendeleven en betrokkenheid bij bendes te verheerlijken, te tonen hoeveel macht een bende heeft en (meer) bekendheid te verwerven door dreigingen te uiten of beelden te delen van deelname aan criminele feiten. Daarnaast delen bendes ook online informatie met elkaar of zetten zij sociale media in bij het plegen van criminele feiten. Sociale media worden niet enkel gebruikt om te communiceren, maar ook om zich te profileren. Naast het vermelden van specifieke cijfers en termen in hun profielnamen en bij video's, vertonen personen die zichzelf associëren met een groep of bende een aantal gemeenschappelijke kenmerken. Deze kenmerken hebben onder meer betrekking op de vormgeving van de profielen, het gedrag en de inhoud die de verzoekers en hun netwerk delen op socialemediaprofielen. Opvallend hierbij zijn de verwijzingen naar Afghanistan en de Afghaanse cultuur, dit in de vorm van het dragen van traditionele kledij, het voorkomen van Afghaanse gewoontes en gedragingen en het verwijzen naar de Afghaanse veiligheidsdiensten en locaties in Afghanistan. De subcultuur van de bendeleden lijkt op die manier sterk verweven te zijn met de cultuur van hun herkomstland.*

Uit de beschikbare informatie blijkt verder dat lidmaatschap van een Afghaanse bende verschillende vormen kan aannemen, gaande van sympathieën voor of verheerlijking van deze bendes tot een leidinggevende rol in deze bendes. Verschillende leden van Afghaanse bendes verwijzen naar een specifieke bende en/of hun rol daarbinnen in hun gebruikersnaam, profielnaam of in het bijschrift op hun onlineprofiel op TikTok (en soms ook op Instagram of Facebook). Personen met een vooraanstaande rol in een Afghaanse bende vallen in bepaalde situaties ook op door hun gebruikersnaam die hun leidinggevende positie bevestigt. Ook de

manier waarop bepaalde figuren in beeld worden gebracht, al dan niet in combinatie met het gebruik van symbolen, kan duidelijkheid scheppen over iemands positie in een Afghaanse bende. Leaders worden regelmatig in beeld gebracht in typerende fotocollages op de TikTok-profielen van andere bendeleden. Daarnaast zijn er ook personen die omwille van hun interacties en netwerk in verband kunnen worden gebracht met Afghaanse bendes, maar vermoedelijk geen deel uitmaken van een specifieke groep. Zij reageren op berichten van bendeleden of delen beeldmateriaal waarin zij, net zoals vooraanstaande figuren, zichtbare kenmerken tonen die eigen zijn aan de subcultuur van Afghaanse bendes. Het kan gaan over beelden in militaire of traditionele Afghaanse kledij, beelden van gevechtsbewegingen of beelden met emoji's die macht of geweld uitstralen. Hun netwerk is in de meeste gevallen echter kleiner, ze poseren veelal alleen of op afgelegen plaatsen en komen niet voor in bovengenoemde collages.

Het gegeven dat er op uw sociale media verschillende foto's en video's zijn terug te vinden waarin u kenmerken vertoont die eigen zijn aan de subcultuur van Afghaanse bendes, volstaat dan ook niet om te besluiten dat u lid bent van een Afghaanse criminele bende. Echter, uit de beschikbare informatie blijkt dat de Afghaanse bendes sterk verweven zijn met de traditionele Afghaanse cultuur. Uw activiteiten op sociale media bevestigen dan ook dat er niet kan worden aangenomen dat u, na een verblijf van anderhalf jaar in België, totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen waarin u bent opgegroeid en zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer, integendeel.

Bovendien dient nog opgemerkt te worden dat je niet aantoont dat u bij terugkeer naar Afghanistan niet meer kan rekenen op enig familiaal en sociaal netwerk in Afghanistan daar eerder is mogen blijken, dat je nog goede contacten met familie en vrienden in je land onderhoud en zij ook kunnen rekenen op elkaar (CGVS 1, p.5,6,15). Je netwerk kan je dan ook bijstaan in geval van terugkeer en waarbij u zich desgevallend kan informeren naar de veranderingen in de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban.

Verder blijkt uit voorgaande vaststellingen dat je niet aannemelijk heeft gemaakt dat je voor jouw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de Taliban stond of dat je een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de Taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de Taliban je niet zal viseren bij een terugkeer naar jouw land van herkomst.

Er liggen verder geen indicaties voor dat de taliban enige kennis zouden hebben van uw activiteiten hier in België, en dan meer in het bijzonder dat u actief bent op sociale media. Uit de landeninformatie blijkt overigens niet dat het hebben van profielen op sociale media zonder meer een risico op vervolging met zich meebrengt. Hoewel internationale media berichten dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media, betroffen deze dit echter kritische berichten ten aanzien van de taliban. U maakt geenszins aannemelijk dat uit accounts op sociale media afgeleid kan worden dat u zich kritisch uit ten aanzien van de taliban waardoor hij dreigt geviséerd te worden. Hoe dan ook toont u niet aan dat het voor u onoverkomelijk zou zijn om bij terugkeer naar Afghanistan de inhoud van uw sociale media te wissen of uw accounts volledig te verwijderen.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat je niet aannemelijk hebt gemaakt dat u bij terugkeer naar Afghanistan gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de westerse waarden en als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat je daarom in die zin een risico loopt om vervolgd te worden bij een terugkeer naar Afghanistan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Verzoekschrift en nota

2.1. In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van "artikel 48/3 en art. 48/4 Vreemdelingenwet en van artikel 1 van de Conventie van Genève in samenhang met de algemene

beginselen van behoorlijk bestuur, met name de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel alsook in samenhang met artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen."

Verzoeker geeft vooreerst een korte theoretische uiteenzetting bij de voormelde geschonden geachte bepalingen en beginselen. Voorts ontwikkelt hij het middel als volgt:

"Dat er niet naar de concrete situatie van verzoeker wordt gekeken. Dat verwerende partij vraagtekens plaatst bij de identiteit van verzoeker.

Dat verwerende partij opmerkt dat verzoeker een uiterst beperkte kennis zou hebben van het werk van zijn vader. Zij meent dat dit bevreemdend is, aangezien dat werk de hoeksteen is van zijn vertrek uit Afghanistan. Verwerende partij gaat hierbij echter volledig voorbij aan de minderjarigheid van verzoeker, waaruit afgeleid dient te worden dat hij niet op de hoogte was van de werkzaamheden van zijn vader. Ook blijkt hieruit dat zijn vader het gezin in bescherming nam door geen details over zijn tewerkstelling te vertellen. De stukken die verzoeker heeft neergelegd zouden de verklaringen niet kunnen ondersteunen. Echter beperkt verwerende partij zich hiervoor tot de vermelding dat de stukken afwijken van de normale vorm, zonder met zekerheid te stellen dat het hier valse stukken zou betreffen.

Dat verwerende partij wijst op het feit dat de Afghaanse autoriteiten op het moment van de opleiding van zijn vader reeds begonnen was met de ontmanteling van de lokale politie. Zij gaan ervan uit dat het weinig waarschijnlijk is dat er op dat moment nog nieuwe rekruten aangeworven zouden worden. Het is echter zo dat de ontmanteling van de lokale politie in de verschillende streken gelijktijdig gebeurde. De lokale politie langere tijd actief bleef in regio's waar de taliban nog niet overheersend waren of nog niet waren doorgedrongen, zoals het geval was voor de regio waar zijn vader werkte. Verwerende partij haalt geen objectieve elementen aan waaruit zou moeten blijken dat de lokale politie ontmanteld was toen zijn vader daar in de slag ging.

Dat verwerende partij vervolgens de houding van de taliban en de houding van de familie van verzoeker belicht en als ongeloofwaardig aanmerkt. Zij werpen hierbij vragen op die niet afgetoetst worden aan de werkelijkheid. Zij brengen geen concrete bewijzen bij die de houding waarnaar verwezen in twijfel zouden moeten trekken.

Dat verwerende partij voorts stelt dat er uit de bewering dat zijn vader leerkracht was op een meisjesschool geen actuele internationale beschermingsnood zou blijken voor verzoeker. Verwerende partij stelt dat er "in het algemeen geen sprake is van een situatie waarin personen die werkten als onderwijzer of in een onderwijsinstelling te maken krijgen met vervolging". Zij vervolgt: "eventuele vervolging van personen met dit profiel hangt af van specifieke elementen, zoals onder andere gender, (gepercipieerde) links met bepaalde partijen in het conflict en de mate waarin de persoon of de installing zich schikt naar de talibanverordeningen". Verwerende partij lijkt hier voorbij te gaan dat de vader van verzoeker een profiel heeft dat het risico loopt op vervolging door de taliban, aangezien hij les gaf op een school voor meisjes.

Dat verzoeker bovendien bij eventuele terugkeer wordt blootgesteld aan de vijandigheid van de malek, aangezien hij tijdens zijn garantstelling is gevlucht.

Dat verwerende partij stelt dat uit beschikbare landeninformatie niet kan afgeleid worden dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar het land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming te tonen. Of een Afghaan wordt beschouwd als verwesterd is afhankelijk van individuele elementen. Verwerende partij stelt dat verzoeker geen elementen aanhaalt waaruit zou blijken dat hij in geval van terugkeer dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen geeft aan dat er een negatief beeld bestaat onder talibansympathisanten en secties van de taliban over personen die Afghanistan verlieten. Personen die zijn verwesterd of zo gepercipieerd worden, zijn risicoprofielen. De risicoanalyse van dit profiel verloopt op basis van een individuele beoordeling. De Raad houdt hierbij rekening met risico van verhogende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van tewerkstelling van verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding enzovoort.

Dat verzoeker tijdens het onderhoud bij het CGVS aanhaalt dat hij gewend is geraakt aan de Belgische waarden. In België heeft hij de vrijheid om muziek te luisteren en zijn kapsel en gezichtsbehaaring naar believen vorm te geven. Verwerende partij stelt dat die sociale omgang geen deel uitmaakt van of dermate fundamenteel is voor zijn identiteit of morele integriteit dat er van hem mag verwacht worden dat hij dit opgeeft indien hij hierdoor concrete en geloofwaardige problemen met derden zou riskeren. Verwerende partij gaat hier echter voorbij aan het feit dat kapsel en gezichtsbehaaring in Afghanistan onder bewind van de taliban onlosmakelijk verbonden is met het islamitische geloof. Dat verzoeker dan ook vreest dat zijn huidig kapsel en baard gepercipieerd worden als tekenen van Verwestersing door het regime in Afghanistan. Zijn westerse gedragingen zijn aldus of kunnen minstens beschouwd worden als een uitingvorm van een godsdienstige overtuiging.

Verzoeker, die op vijftienjarige leeftijd Afghanistan heeft verlaten, wenst nog te wijzen op zijn jonge leeftijd en de beïnvloedbaarheid die dat met zich meebrengt. De Raad hecht veel belang aan de 'vormende jaren' van een verzoeker, waar de verzoeker zich bevond tijdens deze vormende jaren, en op welke manier de

verzoeker in aanraking is gekomen met 'westerse normen en waarden' tijdens deze vormende jaren. De precieze leeftijd tijdens dewelke deze vormende jaren plaatsvinden, en tót wanneer iemand nog gevormd kan worden volgens 'westerse' waarden, is erg onduidelijk op basis van geanalyseerde rechtspraak. in het arrest 294.882 lijkt deze grens rond de zestien jaar te liggen. De Raad vormt hier de negatieve beslissing om naar erkenning vluchtelingenstatus: [...]

Verzoeker toont bovendien aan dat hij een diverse vriendenkring heeft en goed overweg kan met jongens en meisjes. Hij heeft foto's neergelegd waarop hij te zien is met zijn sociaal assistente en meisjes tijdens de activiteiten van het opvangcentrum. Dit kan wijzen op een zekere openheid ten aanzien van westerse waarden en normen, die voor een Afghaanse jongen in de huidige strikt conservatieve en extreme patriarchale samenleving onder het taliban-regime zeer opvallend zijn en niet onopgemerkt zullen blijven in de Afghaanse gemeenschap.

Dat om de hogervermelde redenen onterecht wordt besloten tot de ongeloofwaardigheid van het relaas van verzoeker.

Dat de motivering van verwerende partij dan ook niet juist is.

Bijgevolg heeft verwerende partij onvoldoende concreet onderzoek verricht naar de concrete situatie van verzoeker.

De bestreden beslissing bevat aldus geen afdoende motivering en komt tekort aan de zorgvuldigheidplicht die men mag verwachten in elk concreet geval. [...]

Uit het voorgaande blijkt dat de bestreden beslissing niet juist of juridisch aanvaardbaar is en dat zij steunt op onjuiste, juridisch onaanvaardbare en onwettige motieven en dat zij derhalve niet behoorlijk naar recht gemotiveerd is.

Dat het middel dan ook ernstig en gegrond is."

2.2. Bij het verzoekschrift voegt verzoeker volgend stuk:

"Kopie artikel: Welke elementen wijzen op verwestering bij Afghaanse verzoekers, een rechtspraakanalyse van arresten in volle rechtsmacht van de RvV, Vluchtelingenwerk Vlaanderen, Maart 2024."

2.3. Verzoeker legt een aanvullende nota van 17 januari 2025 neer, waarin hij middels URL verwijst naar landeninformatie en waarbij hij de volgende stukken voegt:

"1. Foto's van activiteiten en vriendenkring

2. Inschrijving voor taalcursus Nederlands: BE NT 2 – Breakthrough 1 Standaard

3. Een deel loonfiches van augustus 2023

4. Fiche 281.10 – jaar 2023

5. Voltijdse arbeidsovereenkomsten voor studenten

6. Rapporten OKAN

7. Communicatie met de echtgenote van de voogd

8. Aanbevelingsbrief van de werkgever van 03.09.2024."

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

"a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

4. In het verzoekschrift wordt benadrukt dat verzoeker Afghanistan heeft verlaten op vijftienjarige leeftijd en wordt gewezen op de beïnvloedbaarheid die deze jonge leeftijd met zich meebrengt. Verzoeker verwijst in het verzoekschrift en de aanvullende nota van 17 januari 2025 naar zijn verblijf in België en persoonlijke situatie en voert aan dat hij in geval van terugkeer naar Afghanistan een gegronde vrees voor vervolging koestert. Verzoeker verwijst uitgebreid naar landeninformatie inzake Afghanistan en de risico's bij terugkeer na een verblijf in Europa. Hij brengt tevens stukken bij aangaande de omstandigheden en invulling van zijn verblijf in België.

4.1. Op basis van de in het rechtsplegingsdossier aanwezige landeninformatie, die door beide partijen werd aangeleverd, kan volgende analyse worden gemaakt.

Uit de landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.

Wel kunnen volgende risicoprofielen kunnen worden aangeduid:

- (1) personen “die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden”, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;
- (2) personen die “verwesterd” zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-moslim, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in Westerse landen.

In het kader van een risico-analyse naar de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging omwille van (toegeschreven) verwestering/overschrijding van religieuze, morele of sociale normen dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, het gedrag van verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf in Europa een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.

In de EUAA Country Guidance wordt gesteld dat vervolging van personen die onder dit profiel vallen in Afghanistan kan plaatsvinden omwille van een toegeschreven politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep. De richtsnoeren van EUAA waarnaar verweerder verwijst, kunnen worden bijgetreden (EUAA Country Guidance: Afghanistan, mei 2024, p. 57-61).

4.2. Te dezen dringt zich een toekomstgerichte beoordeling van de vrees voor vervolging op ingevolge verzoekers langdurig verblijf in Europa.

Het is immers een algemeen principe dat bij de beoordeling van de vluchtelingenstatus de ‘vrees voor vervolging’ (artikel 48/3, §5 Vreemdelingenwet) een toekomstgericht onderzoek vereist. Bescherming dient niet alleen te worden geboden aan personen die reeds werden vervolgd, maar ook aan de personen die het risico lopen te zullen worden vervolgd.

Dit blijkt uit de rechtspraak van het Hof van Justitie die stelt: “In dit verband moet worden vastgesteld dat in het stelsel van de richtlijn de bevoegde autoriteiten, wanneer zij overeenkomstig artikel 2, sub c, van de richtlijn beoordelen of een verzoeker een gegronde vrees heeft te worden vervolgd, zich ervan vergewissen of de gebleken omstandigheden een zodanige bedreiging voor de betrokkene vormen dat hij een gegronde vrees heeft om, gelet op zijn persoonlijke situatie, daadwerkelijk te worden vervolgd. (eigen onderlijning)”, (HvJ, 5 september 2012, Bundesrepublik Deutschland tegen Y en Z, gevoegde zaken C-71/11 en C-99/11, § 76).

Het 'Handbook and Guidelines on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status (Genève, December 2011)' van UNHCR stelt (cf. § 45): *"However, the word "fear" refers not only to persons who have actually been persecuted, but also to those who wish to avoid a situation entailing the risk of persecution."* (eigen vertaling: *"Echter, het woord "vrees" verwijst niet alleen naar de personen die reeds werkelijk werden vervolgd, maar ook naar hen die een situatie wensen te vermijden die het risico op vervolging met zich zou meebrengen."*).

4.3. Verzoeker is geboren op [...] 2006 en verliet Afghanistan omstreeks september 2021. Verzoeker diende in België een verzoek om internationale bescherming in op 15 september 2022. De persoonlijke onderhouds op de zetel van het CGVS gingen door op 24 augustus 2023 en op 26 januari 2024. De bestreden beslissing dateert van 20 februari 2024. Blijkens de beslissing van de dienst Voogdij van de FOD Justitie werd verzoeker begeleid door een voogd tot [...] 2024, datum waarop hij de meerderjarigheid verwierf.

Verzoeker was bijgevolg minderjarig gedurende een aanzienlijk gedeelte van de procedure; tot het ogenblik van zijn verworven meerderjarigheid was derhalve het principe van het hoger belang van het kind een element dat mede in rekening diende te worden genomen.

5. *In casu* blijkt uit het rechtsplegingsdossier dat verzoeker Afghanistan op vijftienjarige leeftijd in 2021 heeft verlaten en dat verzoeker in op zestienjarige leeftijd aankwam in België. Bijgevolg verblijft verzoeker inmiddels meer dan drie jaar buiten Afghanistan.

Hoewel verzoeker voor zijn vertrek uit Afghanistan op vijftienjarige leeftijd al enigszins gevormd was naar Afghaanse gebruiken, waarden en normen, heeft hij een groot deel van zijn jonge jaren, die essentieel zijn voor zijn sociale ontwikkeling, het vormen van een wereldbeeld en het aannemen van bepaalde waarden en normen, buiten Afghanistan en in Europa doorgebracht.

Te dezen wordt een norm aanzien als het geheel van concrete gedragsregels en voorschriften die de vertaling zijn van de onderliggende waarden van een groep of samenleving. Deze normen zijn vastgelegd in rechtsregels maar het kunnen ook ongeschreven regels zijn. Normen bepalen mede het sociaal handelen, omdat mensen - veelal onbewust - hun gedrag aanpassen aan de normen van de situatie. Sociale normen zijn de (vaak ongeschreven) regels en verwachtingen die in een bepaalde context gelden. Sociale normen kunnen soms willekeurig lijken omdat ze doorheen de tijd veranderen en er zich ook (lokale) geografische verschillen voordoen, maar ze regelen en maken het sociale leven mogelijk. Normen variëren tussen en binnen samenlevingen onderling. Deviant gedrag, het niet voldoen aan bepaalde normen, heeft een invloed op de sociale status en acceptatie binnen de samenleving en kan tot uitsluiting leiden.

Wat betreft de invulling van verzoekers verblijf in België, en bij uitbreiding in Europa, blijkt uit zijn verklaringen, de stukken van het rechtsplegingsdossier en verzoekers verklaringen ter terechtzitting onder meer dat verzoeker goed Nederlands spreekt en zich openstelt voor de Belgische en Europese cultuur. Verzoeker heeft in het kader van onderhavig verzoek om internationale bescherming documenten van verschillende personen en instanties neergelegd die de omstandigheden en invulling van zijn verblijf in België schetsen (stukken 1-8, bij aanvullende nota van 17 januari 2025).

Zo blijkt dat verzoeker een gemotiveerde leerling is die veel moeite doet om de Nederlandse taal te leren en zich ook met succes inzet voor zijn andere vakken. Verzoeker engageert zich voor school en geniet waardering omwille van zijn positieve attitude. Verder komt naar voor dat verzoeker een harde werker is die naast school een voltijdse studentenjob uitoefent. Verzoeker heeft ook een sociaal netwerk rond zich gebouwd in België. Zo heeft hij sinds een half jaar een relatie met zijn vriendin T. en spreekt hij regelmatig af met zijn vrienden. Uit de bijgebrachte berichten van en naar de echtgenote van verzoekers recent overleden voogd, komt naar voor dat verzoeker een hechte band onderhield met zijn voogd, alsook met diens echtgenote.

Uit het geheel van verzoekers verklaringen en de voorliggende elementen blijkt dat verzoeker zich heeft aangepast aan de omstandigheden van zijn verblijf. Verzoekers (sociale) ontwikkeling in België vloeit voort uit onder andere zijn ervaringen op school en zijn studentenjob en contacten met leeftijdsgenoten, zijn vriendin, leerkrachten en zijn (overleden) voogd en diens echtgenote. Hierbij is verzoeker, al dan niet onbewust, onvermijdelijk in contact gekomen met normen en waarden die - in feite - de uitdrukking zijn van fundamentele rechten en vrijheden die door internationale en Europese mensenrechtenverdragen worden erkend en beschermd. Gelet op zijn jonge leeftijd en maturiteit is verzoeker aldus in een identiteitsvormende fase van zijn leven blootgesteld (geweest) aan gedragingen, waarden en opvattingen die strijdig (kunnen) zijn met deze die gelden in de Afghaanse samenleving.

Dat verzoeker via sociale media banden onderhoudt met Afghanen en de Afghaanse cultuur, zoals kan blijken uit het sociale media-onderzoek door CEDOCA, betekent *prima facie* niet dat verzoeker het talibanregime en de waarden en normen die de taliban onderschrijven, goedkeurt. Geenszins kan uit het sociale media-onderzoek blijken dat verzoeker lid zou zijn van een Afghaanse criminele bende, wat door verweerder wordt bevestigd in de bestreden beslissing. Bovendien dient te worden gerelativeerd dat de Afghaanse klederdracht waarin verzoeker zou te zien zijn op de foto's op een foto beperkt is tot een sjaal en dat het foto's betreffen die bijna twee jaar geleden zijn genomen. Verzoeker benadrukt ter zitting dat de foto's op de sociale media-kanalen niet lang na zijn aankomst in België werden genomen. Verzoekers verwijzingen naar de Afghaanse cultuur op sociale media zijn ingegeven door heimwee en respect voor deze cultuur. Dit neemt echter niet weg dat uit verzoekers verklaringen ter zitting evenzeer respect blijkt voor de Belgische cultuur en waarden en dat hij zich integreert en deelneemt aan de Belgische samenleving.

Uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat discriminatie van vrouwen en meisjes wijdverbreid en systematisch is in de Afghaanse samenleving. De beschikbare informatie toont aan dat er sprake is van een patroon of praktijk van discriminatie en schendingen van de rechten van vrouwen en meisjes in Afghanistan, die, samengenomen, voldoende ernstig zijn om beschouwd te worden als een daad of daden van vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Dergelijke maatregelen hebben onder meer invloed op hun toegang tot gezondheidszorg, werk, bewegingsvrijheid, vrijheid van meningsuiting en het recht van meisjes op onderwijs. Voor vrouwen en meisjes in Afghanistan zou een gegronde vrees voor vervolging over het algemeen gegrond zijn (EUAA Country Guidance: Afghanistan van mei 2024, p. 71-79). *De facto* zou de situatie voor vrouwen en meisjes in Afghanistan kunnen worden omschreven als 'gender apartheid'.

Bijgevolg zal verzoeker bij terugkeer naar Afghanistan terecht komen in en deel uitmaken van de Afghaanse samenleving waarin vrouwen en meisjes systematisch worden gediscrimineerd en vervolgd. Het feit dat verzoeker zich in geval van terugkeer mogelijks aanpast aan de normen en waarden van zijn land van herkomst, betekent niet noodzakelijkerwijs dat hij zich actief zal inzetten om daden van discriminatie of vervolging jegens vrouwen en meisjes te plegen. Het houdt daarentegen wel in dat hij participeert aan de normen van een misogynie samenleving die vrouwen en meisjes structureel discrimineert en onderdrukt en, bijgevolg, (onbewust) deelneemt aan daden van discriminatie en/of vervolging tegen vrouwen en meisjes.

Ingevolge verzoekers (sociale) ontwikkeling in België, in het bijzonder zijn regelmatige en sociale contacten met vrouwen en meisjes, alsook zijn jonge leeftijd en hiermee gepaard gaande mate van maturiteit, acht de Raad het aannemelijk dat verzoeker zich niet zonder enige, al dan niet bewuste, vorm van opstandigheid of recalcitrantie zal kunnen aanpassen aan de heersende (sociale) normen van de Afghaanse samenleving. Wegens verzoekers jonge leeftijd en individuele profiel is het bovendien niet onredelijk in hoofde van verzoeker een gebrek aan zelfinzicht en risico-inschatting aan te nemen. *In casu* neemt de Raad ook mee in aanmerking dat verzoeker Afghanistan verliet in september 2021, kort na de machtsovername van de taliban in augustus 2021, en bijgevolg opgroeide tijdens de periode dat de taliban niet aan de macht was.

In dit kader dient opgemerkt dat redelijkerwijze kan worden verwacht dat verzoeker in geval van terugkeer naar Afghanistan in contact zal komen met de taliban en zal worden geconfronteerd met de traditionele Afghaanse samenleving. Te dezen wordt niet betwist dat verzoeker afkomstig is uit het dorp Qalagho in het district Khogyani van de provincie Nangarhar.

Er kan worden aangenomen dat verzoeker, gelet op zijn jonge leeftijd, maturiteit en specifiek profiel, zijn (nog steeds in ontwikkeling zijnde) opvattingen die hij gedurende zijn verblijf in België heeft verworven, niet steeds zal kunnen verbergen of zich zelfs niet bewust zal zijn dat hij deze moet verbergen wanneer hij bij terugkeer naar zijn regio van herkomst in Afghanistan opnieuw plaatselijke gebruiken en normen in acht moet nemen die inmiddels onder het taliban-regime aanzienlijk werden verstrengd. Dit brengt het risico met zich dat hij onder de aandacht van de taliban kan komen, hetzij op doorreis of bij een terugkeer naar zijn lokale gemeenschap. Er moet bovendien rekening worden gehouden met de strenge sociaal-religieuze richtlijnen die door de taliban-autoriteiten heden zijn uitgevaardigd, zoals blijkt uit de beschikbare landeninformatie die reeds hoger werd besproken.

Gelet op het geheel van alle elementen met betrekking tot zijn concrete en specifieke, persoonlijke situatie, is de Raad van oordeel dat verzoeker aannemelijk maakt dat de kans reëel is dat hij bij een terugkeer naar zijn regio en dorp van herkomst zal opvallen en in de negatieve aandacht van leden en aanhangers van de taliban zal komen te staan.

6. Het Hof van Justitie heeft in arrest C-151/22 (S & A v. Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie) van 21 september 2023 ingevolge een prejudiciële verwijzing het navolgende besloten inzake de inhoud van het begrip "politieke overtuiging":

“1) Artikel 10, lid 1, onder e), en lid 2, van richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming

moet aldus moet worden uitgelegd

dat een opvatting, gedachte of mening van een verzoeker die nog niet negatief in de belangstelling staat van potentiële actoren van vervolging in zijn land van herkomst, reeds onder het begrip „politieke overtuiging” kan vallen indien deze verzoeker verklaart die opvatting, gedachte of mening te hebben of te uiten. Dit loopt niet vooruit op de beoordeling van de gegrondheid van de vrees van de verzoeker voor vervolging wegens een dergelijke politieke overtuiging.

2) Artikel 4, leden 3 tot en met 5, van richtlijn 2011/95

moet aldus moet worden uitgelegd

dat de bevoegde autoriteiten van de lidstaten bij de beoordeling of de vrees van een verzoeker voor vervolging wegens zijn politieke overtuiging gegrond is, rekening moeten houden met het feit dat die overtuiging – vanwege de mate waarin deze wordt geuit of eventueel door die verzoeker verrichte activiteiten om die overtuiging te promoten – de negatieve belangstelling van potentiële actoren van vervolging in het land van herkomst van de verzoeker heeft gewekt of kan wekken. Het is echter niet vereist dat de betrokken overtuiging zo diepgeworteld is bij de verzoeker dat hij bij terugkeer naar zijn land van herkomst het uiten ervan niet achterwege zou kunnen laten en zo het risico loopt slachtoffer te worden van daden van vervolging in de zin van artikel 9 van die richtlijn.”

De Raad neemt in deze verzoekers profiel, zijn jonge leeftijd bij het verlaten van Afghanistan jaren kort na de machtsvername door de taliban, zijn lange afwezigheid uit Afghanistan, zijn individuele omstandigheden en zijn verblijf in België, alsook zijn recent verworven meerderjarigheid, cumulatief in aanmerking.

Met inachtneming van de onduidelijkheid wat betreft de perceptie en potentiële behandeling van personen die op jonge leeftijd Afghanistan verlaten hebben en het voordeel van de twijfel, kan in hoofde van verzoeker bij terugkeer naar Afghanistan een gegronde vrees voor vervolging worden aangenomen waarbij in zijn geval een verband kan worden gelegd tussen de gevreesde vervolging en een toegeschreven politieke overtuiging.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig februari tweeduizend vijftientig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A. COOLBRANDT,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. COOLBRANDT

W. MULS

